

LDD-programma Vlaamse verkiezingen
zaterdag 21 maart 2009
Thermae Palace Hotel Oostende

Vlaanderen ontspant

Wij stimuleren maximaal de recreatieve sportbeoefening, zowel op individuele basis als in clubverband. Om mensen aan te zetten tot sporten moeten alle doelgroepen gesensibiliseerd, betrokken en aangemoedigd worden. 'Sport' en 'bewegen' zijn basisbehoeften, daarom moeten we de drempel naar het sporten zo laag mogelijk maken: dus zullen democratische prijzen in de sportcentra van BLOSO (Agentschap ter Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie) laten hanteren.

Wij staan erop dat iedereen - zowel kleuters als jongeren, jong volwassenen, volwassenen, senioren, gehandicapten, kansarmen enz - begeleid worden door gekwalificeerde sportmensen.

We willen het sportgebeuren professioneler maken. Daarom moeten de tienduizenden trainers die in hun vrije tijd vele uren en dagen spenderen in hun sportclub een volwaardig statuut krijgen. Vandaag werken ze vaak onbezoldigd en zijn verplicht creatieve oplossingen te zoeken.

De lokale sportdiensten zijn het eerste informatiepunt voor individuele sporters en sportclubs. Hun voornaamste taak is het coördineren, het ondersteunen en het begeleiden van sporters.

Wij streven ernaar alle bestaande sportinfrastructuur, zowel van de gemeenten en de provincies, als van een onderwijsinstelling maximaal beschikbaar te maken. Bedoeling is dat de sportinfrastructuur van een school ook tijdens het weekend kan gebruikt worden door sportclubs en individuele sporters.

Wij willen de sportinfrastructuur in Vlaanderen zo efficiënt mogelijk verder uitbouwen en regionaal verspreiden, onder meer via PPS-financiering (Publiek-Private Samenwerkingsverbanden). Om geldverslindende prestigeprojecten te vermijden moedigen wij samenwerkingsakkoorden tussen gemeenten aan.

Vandaag krijgen sportclubs versnipperde subsidies toegestopt van gemeentelijke en provinciale sportdiensten. Wij willen in de plaats een efficiënt sportbeleid zodat sportclubs en individuele sporters volgens hun eigen behoeften kunnen genieten van hun favoriete sport.

Wij staan erop dat populaire en minder populaire sporten gelijkwaardig behandeld worden. Ook de oversubsidiëring moet verdwijnen. Wij zullen de subsidiestromen herstructureren en stroomlijnen niet alleen volgens gelijkheidsprincipes maar ook volgens vaste en duidelijke criteria.

Wij willen het gebrek aan motorcrossterreinen aanpakken. Honderden motorcrossers moeten vandaag nog altijd de landsgrenzen oversteken voor hun soms dagelijkse trainingen, terwijl er in Vlaanderen ettelijke terreinen beschikbaar zijn die hiervoor in aanmerking komen. Ook voor sporten zoals golf, modelvliegclubs, kleiduifschieten en sportschieten, moeten er snel oplossingen komen.

Sport en onderwijs moeten nauwer gaan samenwerken. Er wordt gestreefd naar samenwerking én wisselwerking tussen de scholen van de verschillende onderwijsnetten enerzijds en professionele sporters en trainers uit diverse sporttakken anderzijds. Zo kunnen jongeren niet alleen kennismaken met de klassieke populaire sporten, maar ook proeven van een zo groot mogelijke waaier aan disciplines. Op die manier worden sport en bewegingsleer als een volwaardig basisvak bekeken en onderwezen. Wij willen het sportbeleid ook op het agenda plaatsen in domeinen als 'cultuur', 'toerisme', 'gelijke kansen', 'welzijn', 'gezondheidszorg' en 'ruimtelijke ordening'.

Om onze doelstellingen te realiseren moet ons sportlandschap drastisch geherstructureerd worden: geen overbodige administratieve structuren meer, maar 3 'communicerende pijlers', namelijk: sport voor allen – op weg naar de topsport – topsport. Topsporters begeisteren tenslotte een volk.

Deze 3 pijlers hebben elk een eigen missie en eigen bestuur : (1°) het agentschap BLOSO wordt bevoegd voor 'sport voor allen', (2°) het agentschap Topsport, wordt bevoegd voor 'topsport' én (3°) het samenwerkingsverband tussen BLOSO en Topsport wordt bevoegd voor de pijler 'op weg naar de topsport'.

BLOSO heeft verschillende taken:

- sport promoten en mensen sensibiliseren door bijvoorbeeld 'sport voor allen'-evenementen te organiseren voor recreatieve sporters;
- de subsidies coördineren van gemeentelijke en provinciale sportdiensten en sportfederaties, en deze sportfederaties de nodige ondersteuning bieden;
- de activiteiten van de Vlaamse trainerschool coördineren in permanent overleg met de agentschappen 'op weg naar topsport' en 'topsport';
- een zo compleet mogelijk sportinformatiecentrum uitbouwen voor alle sportdiensten, sportfederaties en individuele recreatieve sporters.

Het samenwerkingsverband tussen BLOSO en Topsport heeft de bevoegdheid over de pijler 'op weg naar de topsport'. Dit agentschap is onder meer verantwoordelijk voor de gespecialiseerde sportscholen, waarin alle jonge beloftevolle sporters school kunnen lopen.

De 'topsportschool' dient van naam te veranderen en wordt de 'gespecialiseerde sportschool'. Ideaal zou zijn mocht Vlaanderen beschikken over 1 enkele 'gespecialiseerde sportschool' die de expertise over alle disciplines groepeerd. De huidige waaier aan topsportscholen moet dus drastisch gereduceerd worden. Voor alle beloftevolle jongeren en jong volwassenen moet een gepersonaliseerd begeleidingsprogramma worden uitgewerkt, los van de schoolkeuze.

De derde pijler 'topsport' valt onder de bevoegdheid van het agentschap 'Topsport'. BLOSO en de sportfederatie in kwestie kunnen een adviserende en ondersteunende rol spelen indien nodig. In de buurt van de gespecialiseerde sportschool moet 1 Vlaams topsportexpertisecentrum gebouwd worden waar Topsport bevoegd over is.

Op dit ogenblik is er een minister van Jeugd, er is geen minister verantwoordelijk voor andere doelgroepen. Naar onze mening zijn de verschillende soorten van doelgroepenbeleid (jeugdbeleid, seniorenbeleid, gehandicaptenbeleid, enz.) ‘horizontale bevoegdheids-domeinen’, dit betekent dat elk departement (sport, onderwijs, toerisme, enz.) een doelgroepengericht beleid moet voeren. De overkoepelende beleidsinvulling hiervoor zou voor ons in de schoot van de Vlaamse regering, m.n. bij de Minister-president moeten liggen. Wij pleiten hier voor een geïntegreerd (doelgroepengericht) beleid.

Wij willen het jeugdbeleid integreren in 1 enkele vlaamse koepelorganisatie. Jeugdwerking zoals Steunpunt Jeugd, Jeugdraad, Jint, VVJ, JOP, VIP, Landelijk Georganiseerd Jeugdwerk, Jeugdtoerisme, Vlaams Informatiecentrum, enz dient dan ook geïntegreerd te worden in 1 enkele Vlaamse structuur met regionale afdelingen. Het jeugdbeleid dient onder die ene Vlaamse koepel afdelingen te bevatten inzake het internationaal beleid, het kinderrechtenbeleid, het jeugdwerkbeleid, het cultuur- sport- mediabeleid, enz.

Wat kinderrechten betreft herstellen we het evenwicht tussen de rechten en de plichten van alle actoren. Vandaag wordt er slechts eenzijdig rekening gehouden met de rechten van het kind. Het departement Onderwijs en het Kinderrechtencommissariaat moeten beter samenwerken en een eenduidig beleid voeren over de rechten en plichten van zowel de onderwijsinstellingen, de leerlingen als de ouders.

Kansarme, geplaatste en ontheemde kinderen moeten actief geïntegreerd en/of gereïntegreerd worden via een duidelijk en actief beleid. Vandaag is er eerder een ‘non-beleid’. Voor welbepaalde hardleerse jongeren moet er een streng (her)opvoedingsbeleid komen.

Toeristisch delen we Vlaanderen op in 3 grote regio’s: de kust, de kunststeden en het platteland. Elke regio heeft zijn eigen toeristische aanpak, maar die past wel in een ruimer, overkoepelend samenwerkingsverband. De promotie voor alle regio’s samen legt vooral het accent op de bereikbaarheid en de herkenbaarheid van Vlaanderen.

Vlaanderen is niet alleen een internationale aantrekkingspool met de kunststeden als belangrijkste troef. Vlaanderen moet zich ook meer profileren als congresregio en daarbij de belangrijkste trekpleisters (kust, kunststeden en platteland) gezamenlijk uitspelen. Daarom is het belangrijk de kustregio en het hinterland toeristisch aantrekkelijker te maken en nauwer en actiever samen te werken met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Om de toeristische regio’s optimaal te promoten moet de werking van de Vlaamse overheidsdienst ‘Toerisme Vlaanderen’ opnieuw geëvalueerd worden. Toerisme Vlaanderen heeft als taak Vlaanderen in al zijn facetten op de toeristische kaart te plaatsen, en dit in nauw overleg met alle toeristische actoren. De samenwerking met die actoren – ambassades en Vlaamse kantoren voor buitenlandse handel – moet aanzienlijk opgedreven worden.

De bevoegdheden ‘toerisme’, ‘sport’ en ‘cultuur’ moeten nauwer samenwerken. De organisatie van grote sport- en cultuurevenementen creëert namelijk een internationale naambekendheid die zich vertaalt in een grotere toeristische aantrekkingskracht. Door een actievere samenwerking kan er ook beter ingespeeld worden op de wensen van de actieve toerist, bijvoorbeeld door het opstellen van een ‘sport-citymarketingplan’ die de toeristische aantrekkingskracht van alle Vlaamse grote en middelgrote steden versterkt.

We zetten ook een nauwe en intensieve samenwerking op met de departementen mobiliteit en weginfrastructuur, om de toeristisch fietsvriendelijk gebieden en het bewegwijzeren van de toeristische parcours verder uit te bouwen.

Wij moedigen het plattelandstoerisme aan door alle legale hindernissen, zoals zonevreemdheid, weg te werken en door de jeugd een specifiek toeristisch pakket aan te bieden. Jongeren moeten de keuze hebben uit een uitgebreid aanbod aan verblijfsaccommodatie, randinitiatieven en specifieke jeugd tarieven. Ook voor toeristen met fysieke beperkingen werken we specifieke actieplannen uit.

Het cultuurbeleid moet van onderuit worden gestuurd en ‘cultuur’ moet van daaruit ook worden beleefd. De beschikbare middelen dienen dan ook in eerste instantie te worden aangewend om ‘cultuur’ daadwerkelijk terug naar de mensen te brengen, zodat ‘cultuur’ niet ‘voor’ maar effectief ‘van’ de mensen wordt.

Om iedereen optimaal aan cultuur te laten participeren-voeren we in eerste instantie een actief laagdrempelig informatiebeleid zodat iedereen die dat wenst relatief eenvoudig kan te weten komen wat op een gegeven ogenblik, in een bepaalde regio, het beschikbaar cultuuraanbod is. We willen ook aan iedereen betaalbare toegangsprijzen aanbieden, door het subsidiebedrag gedeeltelijk te laten afhangen van het aantal effectieve bezoekers/toeschouwers. Het culturele aanbod, of het nu erfgoed of nieuwe uitingen van ‘kunst’ betreft, moet bovendien permanent te bezoeken zijn. De meeste culturele centra zijn in Vlaanderen gemiddeld drie à maximum vier dagen per week open terwijl zeven op zeven het streefdoel moet zijn. Dat is immers waar de mensen recht op hebben.

Door de verregaande betuttelende regelgeving en participatieplicht en de van bovenuit verplichte multiculturaliteit en diversiteit is er op dit moment geen plaats voor een open en dus dynamisch cultuurbeleid waar bedrijven zich uitgenodigd voelen om ‘kunst’ te steunen en te bezoeken. Om hieraan te verhelpen zullen we het bedrijfsleven maximaal bij de cultuursector betrekken.

Cultuureducatie door en voor allen dient eveneens maximaal te worden bevorderd. Dit doen we onder meer door de cultuureducatie op school te versterken. We steunen daarbij maximaal cultuureducatieve en sociaal-artistieke werkingen, cultuurcommunicatie en participatieprojecten.

We ondersteunen en versterken de diversiteit, de dynamiek en de vernieuwing in het cultuurlandschap en bevorderen synergieën met o.a. ‘onderwijs’, ‘welzijn’, ‘maatschappelijke integratie’, ‘toerisme’, ‘economie’ en tal van andere beleidsdomeinen.

Binnen het kader van het algemeen cultuurbeleid, ontwikkelen we een specifiek beleid voor de zogenaamde creatieve industrieën, zoals musical, muziek, film, mode, design, literatuur en letteren. De mogelijke inbreng van publiek-private samenwerkingsverbanden (PPS) evenals een aantal fiscale instrumenten worden via duidelijke beleidslijnen ontwikkeld. In dit verband pleiten we onverkort voor de uitbreiding van het toepassingsgebied van de tax shelter tot al de voornoemde cultuurdomeinen.

We moeten tevens dringend en prioritair werk maken van de schrijnende verloningsproblematiek in de culturele sector.

Het mediabeleid is voor ons niet alleen, maar is immers ook internet, digitalisatie en mediaconsumptie. Breedbandverbindingen, draadloos of met vaste connectie, worden voor ons gelijkgeschakeld met andere nutsvoorzieningen zoals elektriciteit en water. Elke burger moet toegang krijgen tot breedbandconnecties aan een betaalbare prijs. De toegang tot ‘digitaal Vlaanderen’ moet een basisvoorziening zijn die ervoor zorgt dat Vlaanderen een unieke creatief technologische regio wordt in Europa. Enkel door iedereen digitaal aan te sluiten wordt een nieuwe economie gecreëerd.

Door Vlaanderen op de kaart te zetten als digitaal centrum van Europa creëren we mogelijkheden voor de jonge generatie. De onderwijsplannen moeten nauw aansluiten op deze ‘Vlaanderen digitaal’-strategie en onze kinderen moeten vanaf jonge leeftijd betrokken worden in ‘Vlaanderen digitaal’. In onder meer de kleuterklas en het lager onderwijs streven we er-naar om het vak ‘mediaconsumptie en ontwikkeling’ in de leerplannen als verplicht vak in te voeren.

We geloven in een doorgedreven liberalisering van de media-industrie. We bieden alle kansen voor het privé-ondernemerschap en maken duidelijke afspraken voor de overheidsinitiatieven. We stellen in vraag of een overheid radio- en televisie moet maken. De vraag stelt zich immers of dit tot de kerntaken van de overheid behoort, temeer Europa naar een geliberaliseerde mediamarkt evolueert met duidelijke afspraken over de openbare taak en omroep alsook over de financiering.

Wij vinden dat media een economische ondersteuning moet krijgen in Vlaanderen en het label van volwaardige industrie. Mediabedrijven, productiehuizen, R&D digitalisatiebedrijven, ontwikkelaars, gamingsector, internetontwikkelaars moeten alle kansen krijgen en extra stimuli. Door een mediapark te ontwikkelen waar een concentratie van nieuwe mediabedrijven wordt samengebracht vestigen we de aandacht op deze nieuwe sector die bepalend zal zijn voor nieuwe jobcreatie. Door de hogescholen en universiteiten die mediaopleidingen geven mee onder te brengen in deze mediaparken bieden we de nieuwe generatie meer kansen dan ooit.